Commissie rechtsbescherming
Secretariaat: Postbus 122, 9400 AC Assen
telefoon (0592) 365673
rechtsbescherming@drenthe.nl

Aan
de voorzitter en leden van Provinciale Staten

Assen, 30 mei 2017
Onderwerp: Jaarverslag Commissie rechtsbescherming 2016

Geachte voorzitter/leden,

De Commissie rechtsbescherming adviseert o.a. over bezwaarschriften. Ter informatie doe ik u hierbij toekomen het verslag over de werkzaamheden van de commissie in het jaar 2016.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
de voorzitter van de commissie

mevrouw mr. C.M. de Jonge

provincie Drenthe

Jaarverslag 2016
Commissie rechtsbescherming

Jaarverslag 2016

Commissie rechtsbescherming

provincie Drenthe

Mei 2017

Inhoud

Woord vooraf 3

1. Algemeen 4

2. De cijfers 5
2.1 Ingekomen bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften 5
2.2 Behandeling 6
2.3 Adviezen 7
2.4 Termijnen 9

3. Beroep 11
3.1 Na besluit op bezwaar 11
3.2 Na besluit op administratief beroep 11
3.3 Nationale ombudsman 11

4. Slot 12

Woord vooraf

Wederom presenteert de Commissie rechtsbescherming van de provincie Drenthe u een rapport, met daarin ter verantwoording een overzicht en beeld van haar werkzaamheden in het jaar 2016, waarbij ook nu weer een kleine bloemlezing van interessante zaken die de revue hebben gepasseerd, wordt besproken.

Leidraad in het verslag is toch wel dat de in 2015 reeds ingezette trend om steeds meer zaken middels een meer informele behandeling in overleg met de belanghebbenden af te wikkelen, zich op positieve wijze verder heeft ontwikkeld. Zolang overheid en burger met respect voor elkaar en met oog voor elkaars belangen tot overeenstemming komen, dan wel wederzijds begrip kweken, komt dit het rechtsgevoel ten goede.

Wat voor de commissie dan ter beoordeling “overblijft” zijn de meer complexe zaken, die door haar worden getoetst binnen de grenzen van de rechtmatigheid en doelmatigheid. Daarbij is het zaak waakzaam te blijven bij het redigeren van adviezen en besluiten - zowel in primo als in bezwaar of beroep - voor wat betreft de motivering en de juridische onderbouwing.

Bij de hoorzittingen wordt door de commissie steeds weer ervaren dat dit horen van belanghebbenden, maar ook het benoemen van de kern van het verhaal tijdens de zitting zelf, voor de betrokken partijen vaak verhelderend kan werken en waarbij dit het (rechts)gevoel van partijen - en ik schreef dit al eens eerder – dat er niet alleen geluisterd wordt, maar ook daadwerkelijk gehoord wordt, ten goede komt.

De leden van de commissie hebben het afgelopen jaar wederom in een goede samenwerking met het efficiënte secretariaat van de commissie op prettige wijze kunnen samenwerken en ik heb het volste vertrouwen dat dit in 2017 niet anders zal zijn.

mevrouw mr. C.M. de Jonge,
voorzitter

1. Algemeen

De Commissie rechtsbescherming van de provincie Drenthe (hierna: de commissie) is een commissie als bedoeld in de artikelen 7:13, 7:19 en 9:14 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

In de Verordening rechtsbescherming staat dat de commissie tot taak heeft te adviseren over:
- bezwaarschriften tegen besluiten van een provinciaal bestuursorgaan[1];
- klachten over gedragingen van of toe te rekenen aan een provinciaal bestuursorgaan;
- beroepschriften ingediend bij het college van Gedeputeerde Staten (hierna: GS) of de commissaris van de Koning en
- rechtsbeschermingsaangelegenheden.

In het jaarverslag doet de commissie verslag van haar werkzaamheden over de periode 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016.

Samenstelling van de commissie
In 2016 had de commissie de volgende samenstelling:

Voorzitter	mevrouw mr. C.M. de Jonge
Leden	de heer drs. H.W. Wieringa (tevens plaatsvervangend voorzitter)
	mevrouw mr. I.C. Gevers-Wils (tot en met april 2016)
	de heer mr. S.J. de Moel
	mevrouw mr. L.C. Commandeur

Mevrouw Gevers is, vanwege het aanvaarden van een nieuwe baan, met ingang van mei 2016 gestopt met haar werkzaamheden voor de commissie. Zij was sinds 2009 lid van de commissie. Vanaf deze plaats bedankt de commissie haar nogmaals voor de prettige samenwerking, betrokkenheid en inzet.

Samenstelling secretariaat
Het secretariaat van de commissie is ondergebracht bij het team Bestuur en Concernzaken en had in 2016 de volgende samenstelling:

Secretarissen	mevrouw S.I. Mulder
	vacant (inhuur bij een extern bureau)
Ondersteuning	mevrouw S. Koopal

[1] Provinciale bestuursorganen zijn Gedeputeerde Staten, Provinciale Staten, de commissaris van de Koning en de ambtenaar belast met de heffing en invordering van provinciale belastingen. Over bezwaarschriften inzake personele aangelegenheden adviseert een Commissie personele aangelegenheden.

2. De cijfers

2.1 Ingekomen bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften

De werkvoorraad bedroeg op 1 januari 2016 **33** bezwaarschriften en **drie** administratieve beroepschriften.

In 2016 werden **58** bezwaarschriften en **13** klachten ontvangen.

Ingekomen in 2016 en werkvoorraad

	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
Ingekomen	58	13	0	71
Werkvoorraad	33	0	3	36
Totaal	91	13	3	107

Van de in 2016 ingekomen bezwaarschriften hebben 30 bezwaarschriften betrekking op subsidiebesluiten, drie op besluiten op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob), drie op bodemsanering, drie op verkeersbesluiten en verder op onderwerpen van zeer uiteenlopende aard zoals ontheffingen, vergunningen en handhaving. Daarnaast werden zes bezwaarschriften ingediend tegen besluiten van de provinciale ambtenaar belast met de heffing van belastingen.

De ingekomen klachten gaan onder meer over het uitblijven van een reactie en gebrekkige communicatie c.q. informatievoorziening.

Een vergelijking met voorgaande jaren laat zien dat het aantal ingekomen bezwaarschriften in 2016 opnieuw is afgenomen. In het jaarverslag over 2015 werd al opgemerkt dat dit voor een belangrijk deel kan worden toegeschreven aan het niet langer in bezwaar op kunnen komen tegen verleende vergunningen op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet). Deze besluiten zijn na 1 september 2015 verleend met toepassing van afdeling 3.4 van de Awb, waardoor in plaats van een bezwaarschriftprocedure rechtstreeks beroep op de rechter kan worden ingesteld.

Ingekomen zaken voorgaande jaren

	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
2012	108	7	2	117
2013	140	4	4	148
2014	82	2	3	87
2015	77	4	1	82
2016	58	13	0	71

2.2 Behandeling

Hieronder volgt een overzicht van de behandeling van de 107 zaken.

Behandeling 2016

	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
Advies	18	2	2	22
Ingetrokken	48	11	0	59
Doorgestuurd	5	0	0	5
Aangehouden	12	0	1	13
In behandeling	8	0	0	8
Totaal	91	13	3	107

In paragraaf 2.3. wordt ingegaan op de uitgebrachte adviezen.

In het verslagjaar werden 48 bezwaarschriften en 11 klachten ingetrokken. De intrekkingen zijn in de meeste gevallen het directe gevolg van de informele behandeling, waarbij partijen onderzoeken of het geschil op andere wijze is op te lossen. Het nadere overleg leidde ertoe dat bezwaarden meer uitleg over of meer begrip kregen voor het primaire besluit of dat het primaire besluit werd herzien.

De informele behandeling laat volgens de commissie vooral zien dat de meer routinematige zaken (subsidies, eenvoudige administratieve bezwaren) ambtshalve opgelost kunnen worden. Zo werden 17 van de in totaal 30 in 2016 ingediende bezwaarschriften tegen subsidiebesluiten weer ingetrokken, waarvan dat in acht gevallen leidde tot het nemen van een nieuw besluit. Een ander gevolg van de informele behandeling is dat in de meer complexe en gevoelige of principiële zaken een oordeel van de commissie gewenst blijft en deze zaken overblijven om op een hoorzitting te behandelen.

De informele behandeling heeft ook gevolgen voor de planning van de werkzaamheden voor de commissie en het secretariaat. Door het aanhouden van zaken en de intrekkingen komen minder zaken in aanmerking voor een hoorzitting. Dit heeft ertoe geleid dat vier van de tien ingeplande hoorzittingen kwamen te vervallen vanwege een tekort aan behandelrijpe zaken. In de resterende zes hoorzittingen in 2016 heeft de commissie gemiddeld drie zaken behandeld.

Klachten kunnen vaak, zonder een formele behandeling bij de commissie, door tussenkomst van de secretaris worden afgehandeld. De bemiddelende rol van de secretaris heeft er in 2016 toe geleid dat 11 van de 13 klachten naar tevredenheid zijn afgehandeld.

In vijf bezwaarzaken heeft doorzending plaatsgevonden naar het bevoegde orgaan of naar de desbetreffende beleidsafdeling voor inhoudelijke afhandeling. In één zaak heeft bezwaarde verzocht om instemming met rechtstreeks beroep als bedoeld in artikel 7:1a, eerste lid, van de Awb. Op grond hiervan mag een belanghebbende het bestuursorgaan vragen in te stemmen met het overslaan van de bezwaarfase. Het betrof hier een bezwaarschrift tegen een last onder dwangsom in verband met overtreding van de Wet milieubeheer.

Gedeputeerde Staten hebben met het verzoek ingestemd en de rechtbank verzocht het ingediende bezwaarschrift als beroepschrift in behandeling te nemen. De standpunten waren volgens Gedeputeerde Staten al zodanig uitgewisseld dat de bezwaarschriftenprocedure een herhaling van zetten zou zijn en het was duidelijk welke punten partijen verdeeld hielden.

Werkvoorraad per 1 januari 2017
De werkvoorraad bedraagt aan het eind van het verslagjaar nog 20 bezwaarschriften en één administratief beroep. In één zaak heeft al wel een hoorzitting van de commissie plaatsgevonden, maar is de behandeling tijdens de hoorzitting aangehouden in verband met het aanleveren van aanvullende gegevens voor een hernieuwde beoordeling van het primaire besluit. In zeven zaken staat de hoorzitting gepland voor 2017. In de overige 12 zaken en het administratief beroep is de behandeling aangehouden in afwachting van de uitkomsten van het nader overleg tussen partijen.

2.3 Adviezen

De commissie hoort partijen en eventuele andere belanghebbenden in elkaars aanwezigheid en beraadt zich vervolgens – in beslotenheid – over het aan het bestuursorgaan uit te brengen advies. In geval van bezwaarschriften beoordeelt de commissie of het bestreden besluit moet worden herroepen. Aangezien sprake dient te zijn van een volledige heroverweging van het bestreden besluit, toetst de commissie niet alleen de rechtmatigheid maar wordt ook de doelmatigheid beoordeeld.

De uitgebrachte adviezen hebben geleid tot de volgende dicta:

Adviezen 2016

	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
Gegrond	2	1	2	5
Deels gegrond	2	1	0	3
Ongegrond	8	0	0	8
Niet-ontvankelijk	5	0	0	5
Onderzoek	1	0	0	1
Totaal	18	2	2	22

De commissie heeft drie keer een advies uitgebracht zonder een hoorzitting te houden, omdat er geen twijfel bestond over de uitkomst van de ontvankelijkheidstoets van het bezwaarschrift. In deze dossiers werden de bezwaarschriften kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Hieronder bespreekt de commissie kort de zaken die (deels) gegrond zijn verklaard.

Gegrond

Bezwaarschriften

In de eerste zaak die gegrond is verklaard speelde een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) waaronder een groot aantal documenten viel. Een deel van de documenten, die onder het verzoek vielen, zijn openbaar gemaakt. Daarnaast is een aantal documenten, op basis van diverse uitzonderingsgronden, niet openbaar gemaakt. Bezwaarde was het daar niet mee eens.

Gezien de omvang van het aantal niet openbaar gemaakte documenten heeft de commissie deze op basis van een steekproef bestudeerd. Daaruit ontstond de indruk dat niet bij alle documenten op de juiste wijze toepassing was gegeven aan de regeling vanuit de Wob. Hierover kon zij echter inhoudelijk weinig opmerken omdat daardoor de inhoud van de documenten bekend zou worden. Wel heeft de commissie benadrukt dat het gestelde interne karakter van bepaalde documenten nader dient te worden onderbouwd, omdat naar oordeel van de commissie hiervan niet altijd sprake was. Indien sprake was van documenten voor intern beraad, constateerde de commissie dat niet altijd sprake was van persoonlijke beleidsopvattingen dan wel dat die opvattingen veelal niet onlosmakelijk waren verbonden met de rest van de (feitelijke) tekst en opgenomen figuren, tabellen of kaarten. Het bestreden besluit kon daarom niet ongewijzigd in stand worden gelaten en de commissie heeft geadviseerd de documenten opnieuw te beoordelen en het bezwaar gegrond te verklaren. Ten behoeve van de herbeoordeling heeft de commissie ook enkele handvatten meegegeven.

In een andere zaak waarbij het bezwaar gegrond is verklaard ging het over het opleggen van een last onder dwangsom in verband met een verontreiniging die zich bevond in een partij grond en puin. Bezwaarden dienden de overtreding(en) ongedaan te (laten) maken door binnen zes weken na verzenddatum van het bestreden besluit de partij verontreinigde grond op de daarvoor wettelijk voorgeschreven wijze af te laten voeren. Zij konden zich echter niet verenigen met het bestreden besluit omdat de gevolgde procedure niet juist werd geacht.

De commissie concludeerde dat sprake was van een verontreiniging en schending van de in artikel 13 van de Wet bodembescherming vervatte zorgplicht. Deze zorgplicht richt zich echter alleen tot de directe veroorzaker van een verontreiniging en degene die bevoegd en feitelijk in staat is om een overtreding van de zorgplicht te voorkomen dan wel te beperken. Eén van de bezwaarden viel daar niet onder en in zoverre achtte de commissie het bezwaar gegrond. Ook bij de andere bezwaarde stond onvoldoende vast dat de handelingen die de verontreiniging hebben veroorzaakt aan haar konden worden toegerekend omdat deze voor haar, ten behoeve van haar, of onder haar verantwoordelijkheid zijn verricht. Daarom is ook geadviseerd nader onderzoek te verrichten alvorens te beslissen op het bezwaar.

Klacht

De klacht betrof het uitblijven van een reactie op diverse e-mailberichten waarin werd verzocht om contact. De commissie achtte in deze zaak de klacht gegrond en was van mening dat de inhoud van e-mailberichten op zijn eigen merites beoordeeld moeten worden en dat op dit verzoek een reactie had moeten komen. De commissie heeft geen aanbevelingen gedaan omdat tijdens de klachtbehandeling een gesprek tussen klager en behandelend ambtenaar heeft plaatsgevonden en er een afspraak is gemaakt over toekomstig contact.

Administratief beroep

De gegrondverklaring had betrekking op twee administratieve beroepschriften naar aanleiding van besluitvorming van een gemeente met betrekking tot de overschrijdingsregeling op grond van de Wet op het Primair Onderwijs (WPO).

De commissie was hier van mening dat de gemeente de ontvangsten en uitgaven in een vijfjaarlijkse periode niet conform de WPO had verantwoord. Gedeputeerde Staten werden geadviseerd het beroepschrift gegrond te verklaren, het besluit van de gemeente te vernietigen[2] en de uitgaven en inkomsten te corrigeren in een nieuw besluit, alsook het bedrag van de overschrijding en het overschrijdingspercentage. De commissie concludeerde op basis van de nieuwe cijfers dat geen overschrijding heeft plaatsgevonden.

Deels gegrond

Bezwaarschrift

Tegen een verkeersbesluit, betrekking hebbend op de N372 provinciegrens Groningen/Hoogkerk – rondweg Peize/N386 (hm 0,0 – ca. 6,6), werden door diverse omwonenden grotendeels gelijkluidende bezwaarschriften ingediend. Het besluit betrof voornamelijk een vastlegging van de feitelijke situatie omdat die situatie niet meer overeen kwam met de tot dan toe geldende verkeersbesluiten. Onder andere bij de rotonde ter hoogte van de provinciegrens Groningen/Hoogkerk is besloten dat (brom)fietsers voorrang moeten verlenen aan het kruisende verkeer, dat een inhaalverbod geldt voor weggedeelten met een doorgetrokken asmarkering en dat een inhaalverbod geldt, uitgezonderd tractoren, tussen circa bij hm 3,8 – 5,2. De commissie oordeelde dat één van de bezwaarden niet-ontvankelijk was omdat het besluit geen directe gevolgen had voor verkeersbewegingen ter plaatse van zijn woning. De overige bezwaarden waren wel ontvankelijk omdat zij direct aan de betrokken weg wonen. Deze bezwaarschriften zijn gedeeltelijk gegrond verklaard omdat, naar aanleiding van de bezwaren ten aanzien van het inhaalverbod, het standpunt was ingenomen het te heroverwegen. Voor het overige zijn de bezwaren ongegrond verklaard omdat de commissie niet inzag dat het bestreden besluit, gezien de beschikbare beoordelingsruimte, niet tot stand had kunnen komen. Wel diende het besluit, ondanks dat het een formalisering van een bestaande situatie betrof, te worden voorzien van een nadere motivering.

Klacht

De klacht betrof het uitblijven van een reactie op een sommatiebrief. Het college had de ontvangst van de sommatiebrief bevestigd en daarbij aangegeven, in verband met de noodzakelijke afstemming met andere betrokken overheden, niet binnen de gestelde termijn van twee weken te kunnen reageren. De commissie achtte de klacht gedeeltelijk gegrond omdat de tijdige ontvangstbevestiging geen blijk gaf van de verdere procedure, de termijn waarbinnen een inhoudelijk antwoord te verwachten is, en klager niet op de hoogte is gehouden van de voortgang van de behandeling van het verzoek. De commissie deed Gedeputeerde Staten de aanbeveling intern aandacht te vestigen op de werkwijze en de normen uit het Kwaliteitshandvest en daarnaar te handelen.

2.4 Termijnen

Sinds oktober 2009 is de wettelijke beslistermijn voor bezwaarschriften 18 weken. Voor administratief beroep geldt een wettelijke beslistermijn van 26 weken en voor de afhandeling van klachten geldt een beslistermijn van 14 weken. De hier genoemde termijnen zijn inclusief de mogelijkheid de beslistermijn te verdagen.

---

[2] Artikel 7:25 Awb: Voor zover het beroepsorgaan het beroep ontvankelijk en gegrond acht, vernietigt het het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit.
Er dient een strikt onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds het herroepen van een besluit door het bestuursorgaan dat het primaire besluit heeft genomen (artikel 7:11, tweede lid Awb), en anderzijds het vernietigen van een besluit door het bestuursorgaan dat in administratief beroep oordeelt (artikel 7:25 Awb) dan wel de bestuursrechter (artikel 8:72, eerste lid Awb). Het vernietigen treft de rechtsgevolgen van het vervallen besluit.

Gedeputeerde Staten hebben in 18 zaken een besluit op bezwaar, op het administratief beroep of klacht genomen. In alle gevallen is het advies van de commissie daarbij opgevolgd. Op de vier zaken waarin de commissie ook een advies heeft uitgebracht is in het verslagjaar nog geen besluit genomen.

Van deze 18 besluiten is in drie gevallen de beslissing niet binnen de wettelijke beslistermijn genomen. Bezwaarden hebben de mogelijkheid het bestuursorgaan in gebreke te stellen als de 18-weken beslistermijn wordt overschreden (Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen). In 2016 werd daarvan éénmaal gebruik gemaakt. In deze casus hebben Gedeputeerde Staten de maximale dwangsom verbeurd. De termijnoverschrijding was hier fors te noemen (meer dan een half jaar). Het betrof hier de zaak waar de commissie Gedeputeerde Staten adviseerde opnieuw documenten te beoordelen in het kader van een Wob-verzoek (zie ook onder **gegrond** in paragraaf 2.3). Vanwege het uitblijven van informatie over de beslissing op bezwaar heeft bezwaarde een klacht ingediend. Na tussenkomst van de secretaris van de commissie is bezwaarde geïnformeerd over het tijdspad van de besluitvorming door Gedeputeerde Staten en is de klacht naar tevredenheid afgehandeld.

In het algemeen wil de commissie hierover opmerken dat Gedeputeerde Staten verantwoordelijkheid dragen voor tijdige besluitvorming. In de gevallen dat de besluitvorming onverhoopt niet tijdig kan plaatsvinden behoort bij die taak ook dat Gedeputeerde Staten bezwaarden actief informeren over de reden van de vertraagde afhandelingsduur.

3. Beroep

In het jaarverslag wordt altijd melding gemaakt van de ingekomen beroepen en de onherroepelijke uitspraken. Het gaat hier uitsluitend om die zaken waarbij de commissie in het kader van de rechtsbescherming een advies aan het bestuursorgaan heeft uitgebracht. Vastgesteld kan worden dat in relatief weinig zaken (hoger) beroep wordt ingesteld tegen deze besluiten.

3.1 Na besluit op bezwaar

In 2016 is in vier zaken beroep op de rechter ingesteld. Twee van deze zaken hadden betrekking op een advies van de commissie uit 2015, maar werd het besluit op bezwaar in 2016 genomen. Hiervan is één beroepschrift weer ingetrokken.

De overige drie beroepszaken betroffen allen verschillende besluiten waarbij een last onder dwangsom werd opgelegd. De rechtbank heeft de behandeling van, dan wel de uitspraak, op deze zaken gepland in 2017.

3.2 Na besluit op administratief beroep

In 2016 is éénmaal beroep aangetekend tegen het besluit van Gedeputeerde Staten tot gegrondverklaring van het beroepschrift en de vernietiging van het besluit van een gemeente inzake de overschrijdingsberekening 2001 – 2005 (Wet op het Primair Onderwijs). Gedeputeerde Stagen hebben het bedrag van de overschrijding op € 0,00 en het percentage van de overschrijding op 0,00% vastgesteld.

3.3 Nationale ombudsman

Als een burger niet tevreden is over de afhandeling van een bij de provincie ingediende klacht kan hij de Nationale ombudsman (hierna ombudsman) inschakelen.
In 2016 heeft de ombudsman geen verzoekschriften over de provincie Drenthe behandeld.

4. Slot

Verwachting 2017

De effecten van de informele behandeling waren in 2015 al merkbaar en ook in 2016 zet deze lijn door. De werkvoorraad die de commissie meeneemt naar 2017 is daardoor opnieuw afgenomen. Ook voor 2017 verwacht de commissie dat de informele behandeling een prominente plaats inneemt en zullen steeds minder zaken voor advies aan de commissie worden voorgelegd. Wel zal bij complexe en gevoelige of principiële zaken een oordeel van de commissie gewenst blijven.

Herziening Wob

De herziening van de Wob heeft als doel misbruik van de Wob tegen te gaan en is met ingang van 1 oktober 2016 in werking getreden. De belangrijkste wijziging is dat de in de Awb neergelegde dwangsomregeling niet langer van toepassing is op Wob-verzoeken en op beslissingen op bezwaar tegen Wob besluiten. Ook geeft het wetsvoorstel aan in welke gevallen in bezwaar kan worden afgezien van een proceskostenvergoeding en in beroep van een proceskostenveroordeling/vergoeding griffierechten. De nieuwe bepalingen hebben onmiddellijke werking: voor ingebrekestellingen die worden ingediend vanaf 1 oktober 2016 gelden de nieuwe regels.

Wet natuurbescherming

Op 1 januari 2017 is de nieuwe Wet natuurbescherming in werking getreden. Deze wet vervangt de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en faunawet. De regels voor gebieds- en soortenbescherming zijn in één wet neergelegd met meer bevoegdheden voor de provincies als meest geschikte bestuurslaag voor de zorg van flora en fauna. Door het samenvoegen van de verschillende wetten kunnen ‘natuurzaken’ integraal worden opgepakt door GS. Voor betrokkenen wordt het daarmee overzichtelijker en men kan bij één loket terecht. Eventuele procedures, bijvoorbeeld in handhavingszaken, zullen daarom integraal bij de commissie terecht komen.